

Лазарскія пѣсни.

Заспало ми је дѣтенце
 Въ позлатена люлчица,
 Мама му го будеше:
 „Стани ми, стани дѣтенце!
 „Да си видишъ Лазаря,
 „Какъ хубаво лазарва;
 „Шити поли резвѣва,
 „Жлѣти чехли потропва.“

* * *

Тръгнали ми ся свѣти Плия съ Никола,
 И ми отвождатъ, та да ми срѣшнатъ Лазара,
 Че Лазаръ води свѣти Вели(к)денъ съ Гергѣвденъ,
 Великденъ носи червени ѳица писани,
 Гергѣвденъ носи вакли ѳицета печени:
 То не ми бѣло свѣти Велиденъ съ Гергѣвденъ,
 Но ми ся бѣле клети сираци просеци,
 Лазаръ ги води да ги облѣче, нахрани.
 Просеци думатъ, тихо говорятъ Лазару:
 „Ой ей та тебѣ дѣдо Лазаре кекере!
 „Ще ли да молишъ Бога за назе, Лазаре!
 „За добри люде кои ни хранатъ, облицатъ.“

* * *

Лазаръ са вози
 На златна колца!
 Изъ село ходи,
 Богу са моли:
 „Ия дай ми, Боже!
 „Дребенъ ми джждецъ!
 „Трева да расте,
 „Паунъ да пасе,
 „Пере да хвърга,
 „Моми да бератъ
 „Моми да бератъ
 Вѣнци да внятъ! (Шок. Г. Рак.)

* * *